

MIJN
WEEK-
END

BOCHTEN, ALTIJD LASTIG

Er was een pittige opleiding voor nodig, maar nu vaart MIRIAM DE VAAN (66) per fluisterboot toeristen over de Binnendieze.

PRECIES EEN JAAR GELEDEN

ging Miriam, medewerker Publieke Dienstverlening in Den Bosch, vervroegd met pensioen. Het was haar eigen beslissing. Ze had lang genoeg gewerkt, luidde het, al kwam ze daar dit voorjaar nog even op terug: met wat mede-gepensioneerden heeft ze wekelijks twee dagen aan de basisregistratie van Oekraïense vluchtelingen besteed. Alles beter dan achter de geraniums zitten, maar die klus was bijna te veel van het goede. Omdat zij alleenstaand is – haar man overleed tien jaar geleden – had Miriam meteen een hond aangeschaft en zich al vroeg ingeschreven voor de cursus schippergids van Kring Vrienden (van 's-Hertogenbosch): een pittige opleiding waarbij je bovendien het klein vaarbewijs 1 moet halen.

Inmiddels koerst ze als vrijwilliger – het hoofd vol historische kennis over een van onze oudste steden – per fluisterboot op de Binnendieze, zoals hier de verzamelde stromen worden genoemd. Langs de oude vestingmuren, via de Groote Hekel, door het Hellegat en over de Singelgracht. Het unieke is dat je onder en achter de huizen laveert, waarbij de smalle stukken het telkens weer spannend maken. Voor de smalle en lage gedeeltes waarschuwt ze de toeristen dat ze op tijd bukken en hun handen binnenboord houden. Miriam moet zich dan goed op de bochten concentreren. Onderwijl vertelt ze over de grote stadsbrand van 1463, schilder Jeroen Bosch of de belegering gedurende de Tachtigjarige Oorlog. Het geeft veel voldoening. De contacten met passagiers en collega-schippers leveren mooie momenten op. Ja, er is ook een gevoel van trots: dat ze dit kan en mag doen. Helaas zijn viervoeters op de boot verboden, daarom heeft Miriam vrede met slechts twee dagdelen dienst in de week. Langer wil ze teckel Barend toch echt niet alleen laten.